

Sygn. akt II K 608/22

(...)-o Ds 796.2021

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2023r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach: 27 marca 2023r. i 12 czerwca 2023r.

sprawy **M. H.**,

s. P. i E. z d. W.,

ur. (...) w Ś.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 4 grudnia 2021r. w Ś., działając publicznie i z błażego powodu, okazując przez to lekceważenie porządku prawnego, groził małoletniej A. K. pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła u wymienionej uzasadnioną obawę,

iż zostanie spełniona, a nadto naruszył jej nietykalność cielesną w ten sposób, że plunął jej w twarz, a także dokonał znieważenia pokrzywdzonej używając w stosunku do niej słów powszechnie uważanych za obelżywe i obraźliwe, czym działał na szkodę nieletniej A. K.,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zb. z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

II. w dniu 4 grudnia 2021r. w Ś., działając publicznie i z błażego powodu, okazując przez to lekceważenie porządku prawnego, groził P. K. pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła u wymienionego uzasadnioną obawę, iż zostanie spełniona, a nadto dokonał uszkodzenia jego ciała w ten sposób, że uderzył go

z pięści w twarz w okolicę prawego oka oraz w lewe ramię, powodując obrażenia ciała w postaci obrzęku tkanek miękkich w obrębie prawego oczodołu, zaczerwienienia skóry

w okolicy oczodołowej prawej, niewielkiego zasinienia skóry w okolicy oczodołowej prawej, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządów ciała na czas poniżej 7 dni, a także dokonał znieważenia pokrzywdzonego używając w stosunku do niego słów powszechnie uważanych za obelżywe i obraźliwe, czym działał na szkodę P. K.,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

I. oskarżonego M. H. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu,

tj. występku z art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zb. z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. wymierza mu karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego M. H. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu,
tj. występku z art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. wymierza mu karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego karę łączną 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat,

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 4.12.2021r. godz. 15:00 do dnia 5.12.2021r. godz. 16:35 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i karę tę uznaje za wykonaną w zakresie dwóch dni,

VI. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy,

VII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych A. K. i P. K. kwoty po 3.000 zł (trzy tysiące 00/100 złotych) tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

VIII. zasądza od oskarżonego koszty postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 180 zł.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 608/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może			

ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. H.	<p>I. w dniu 4 grudnia 2021r. w Ś., działając publicznie i z błahego powodu, okazując przez to lekceważenie porządku prawnego, groził małoletniej A. K. pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła u wymienionej uzasadnioną obawę, iż zostanie spełniona, a nadto naruszył jej nietykalność cielesną w ten sposób, że plunął jej w twarz, a także dokonał znieważenia pokrzywdzonej używając w stosunku do niej słów powszechnie uważanych za obelżywe i obraźliwe, czym działał na szkodę nieletniej A. K.,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zb. z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.</i></p>	

II. w dniu 4 grudnia 2021r. w Ś., działając publicznie i z blahego powodu, okazując przez to lekceważenie porządku prawnego, groził P. K. pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła u wymienionego uzasadnioną obawę, iż zostanie spełniona, a nadto dokonał uszkodzenia jego ciała w ten sposób, że uderzył go z pięści w twarz w okolicę prawego oka oraz w lewe ramię, powodując obrażenia ciała w postaci obrzęku tkanek miękkich w obrębie prawego oczodołu, zaczerwienienia skóry w okolicy oczodołowej prawej, niewielkiego zasinienia skóry w okolicy oczodołowej prawej, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządów ciała na czas poniżej 7 dni, a także dokonał znieważenia pokrzywdzonego używając w stosunku do niego słów powszechnie uważanych za obelżywe i obraźliwe, czym działał na szkodę P. K.,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 4 grudnia 2021 r. małoletnia A. K. wraz ze znajomymi przebywała na placu zabaw na ul. (...) w Ś.. W pewnym momencie podszedł do nich M. H., który zaczął pytywać małoletnich o imiona i nazwiska, nakazał im ustawić się w szeregu. A. K. nie chciała podać swoich danych, wówczas M. H. zaczął ją wyzywać słowami powszechnie uznanymi za obelżywe i obraźliwe, grozić jej, a nadto opluł jej twarz. Pokrzywdzona zadzwoniła do rodziców. Zainterweniował jej ojciec P. K., który udał się pod wskazany przez córkę adres w Ś. na ul. (...), po chwili przez okno M. H. zaczął grozić P. K., krzyczał do niego, używając słów powszechnie uznanych za obelżywe i obraźliwe, po czym wyszedł z klatki i dalej znieważając pokrzywdzonego i grożąc mu, uderzył go pięścią w twarz w okolicę prawego oka oraz w lewe ramię. Następnie uciekł do klatki, dalej wyzywał pokrzywdzonego, który zadzwonił po Policję. Na miejsce zdarzenia przybyli funkcjonariusze, oskarżony nadal zachowywał się agresywnie, został zatrzymany i przewieziony do POdZ.</p>	zeznania A. K. wraz z nagraniem z przesłuchania	9, 74-77	

zeznania P. K.	5-6, 89-89a, 138-139		
zeznania J. S.	12, 139-140		
zeznania O. B.	85-86, 147		
zeznania A. H.	94-95		
zeznania D. M.	98-99, 147-148		
zeznania M. K.	102-103,140		
dokumentacja medyczna	27		
opinia medyczno-sądowa	35, 39-40		
protokół oględzin miejsca zdarzenia wraz z nagraniem z monitoringu	42-51		
opinia psychologiczna A. K.	78-80		
dane o karalności	29, 83		
M. H. mieszka w Ś., ma 42 lata, rozwiedziony, posiada dwoje dzieci, ma wyższe wykształcenie. Oskarżony jest zdrowy, nie leczony psychiatrycznie ani odwykowo, sąd orzekł wobec niego uprzednio w innej sprawie o warunkowym umorzeniu postępowania.	wyjaśnienia oskarżonego	16-17	
dane o karalności	29, 83		
Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	zeznania A. K.	Pokrzywdzona zeznała co do okoliczności zdarzenia, jej zeznania są spójne, logiczne i konsekwentne, nadto znajdują potwierdzenie w pozostałym, zebranych w sprawie materiale dowodowym, w tym z zeznaniami innych świadków i dowodami z dokumentów. Sądowi nie pojawiły się z urzędu jakiegokolwiek wątpliwości co do wiarygodności zeznań złożonych przez pokrzywdzoną.	
zeznania P. K.	ojciec A. K., również pokrzywdzony w sprawie, zeznał do okoliczności czynu popełnionego przez oskarżonego, zeznania złożone w toku postępowania		

	<p>przygotowawczego korelują z tymi złożonymi na rozprawie, oczywistym jest jednak, że świadek pewnych okoliczności może nie pamiętać z powodu czasu, który upłynął od zdarzenia oraz okoliczności czynu, który dotyczył jego córki. Zeznania Sąd uznał za logiczne, spójne i konsekwentne. Nie ma podstaw, aby odmówić im wiarygodności.</p>	
zeznania J. S.	<p>funkcjonariuszka Policji, która brała udział w interwencji, zeznania są spójne, obiektywne, logiczne i konsekwentne, znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Świadcowi nadto nie zależy na konkretnym rozstrzygnięciu sprawy, nie jest związana z żadną ze stron postępowania, dlatego Sąd nie miał podstaw, by kwestionować ich wiarygodność.</p>	
zeznania O. B., D. M. i M. K.	<p>Świadcowie to koledzy A. K., Sąd uznał ich zeznania za wiarygodne, są one spójne, logiczne i konsekwentne, korelują ze sobą, a nawet jeśli pojawiają się pewne nieścisłości, to nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, świadkowie też pewnych okoliczności mogą nie pamiętać z powodu upływu czasu.</p>	

dokumentacja medyczna	potwierdzenie wizyty P. K. w dniu zdarzenia w POZ Szpitala Miejskiego im. (...) w Ś., Sąd nie ma podstaw, by kwestionować dokument sporządzony przez uprawnioną osobę – specjalistę lekarza E. Z..	
opinia medyczno-sądowa	opinia sporządzona przez uprawnioną osobę, lekarza specjalistę medycyny sądowej dotycząca obrażeń ciała P. K., jest spójna, rzetelna, Sąd nie ma podstaw, by kwestionować jej wiarygodność, zwłaszcza, że strony zarzutu tego nie podnosiły.	
opinia psychologiczna A. K.	opinia biegłego psychologa, biorącego udział w przesłuchaniu małoletniej, jest logiczna, spójna, rzetelna, Sąd nie ma podstaw, by kwestionować jej wiarygodność.	
protokół oględzin wraz z płytą z nagraniem z monitoringu	Sporządzony przez powołane, uprawnione osoby, w granicach przewidzianych prawem, Sąd nie ma podstaw, aby podważać wiarygodność nagrania i protokołu.	
dane o karalności	Dokument urzędowy, sporządzony przez uprawnione osoby, w granicach przewidzianych prawem, Sąd nie ma jakichkolwiek wątpliwości co do ich wiarygodności.	

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>I., II.</p>	<p>M. H.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Zgodnie z treścią art. 190 § 1 kk kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, iż będzie spełnione podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Przedmiotem prawnokarnej ochrony wskazanego przepisu jest wolność człowieka, postrzegana w kategoriach</p>			

psychicznych, rozumianych przede wszystkim jako poczucie bezpieczeństwa jednostki, tj. wolność od strachu, lęku i uczucia zagrożenia. Pokrzywdzonym tego rodzaju przestępstwem może być tylko i wyłącznie osoba, do której groźba jest skierowana i która w jej następstwie mogłaby pośrednio lub bezpośrednio ponieść szkodę. Obawa spełnienia groźby to subiektywny stan psychiczny pokrzywdzonego, który uznaje, że istnieje realne niebezpieczeństwo zamachu na dobra prawne należące do niego samego lub osób mu bliskich. W istocie to obawa naruszenia lub zagrożenia dóbr prawnych w wyniku popełnienia przestępstwa. Uzasadnienie obawy spełnienia groźby bada się przy uwzględnieniu realiów, w jakich jest ona formułowana, ale też samej charakterystyki sprawcy. Czyn ten charakteryzuje się umyślnością w zamiarze bezpośrednim. Niewątpliwie oskarżony swoim zachowaniem zarówno w stosunku do pokrzywdzonej A. K., jak i pokrzywdzonego P. K. wypełnił znamiona omawianego czynu poprzez groźenie wymienionym pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły w pokrzywdzonych uzasadnioną obawę ich

spełnienia. Wskazać również należy, że oskarżony swoim zachowaniem w stosunku do pokrzywdzonych wypełnił znamiona czynu kwalifikowanego z art. 216 § 1 kk, który stanowi, że kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności. M. H. publicznie znieważił zarówno A. K., jak i P. K. słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe i obelżywe. Nadto w odniesieniu do pierwszego czynu wypełnił również znamiona przestępstwa kwalifikowanego z art. 217 § 1 kk, albowiem naruszył nietykalność cielesną A. K. poprzez oplucie jej w twarz. W stosunku zaś do pokrzywdzonego P. K. naruszył znamiona czynu z art. 157 § 2 kk, dokonując uszkodzenia jego ciała w ten sposób, że uderzył go z pięści w twarz w okolicę prawego oka oraz w lewe ramię, powodując u wymienionego obrażenia ciała w postaci obrzęku tkanek miękkich w obrębie prawego oczodołu, zaczerwienia skóry w okolicy oczodołowej prawej, niewielkiego zasinienia skóry w okolicy oczodołowej prawej, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządów ciała na czas poniżej

7 dni. Intensywność i powtarzalność zachowań oskarżonego uzasadnia zastosowanie kumulatywnej kwalifikacji czynów poprzez zastosowanie przepisu art. 11 § 2 kk.

Nadto zgodnie z art. 115 § 21 kk występkiem o charakterze chuligańskim jest występki polegający na umyślnym zamachu na zdrowie, na wolność, na cześć lub nietykalność cielesną, na bezpieczeństwo powszechne, na porządek publiczny, albo na umyślnym niszczeniu, uszkodzeniu lub czynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy, jeżeli sprawca działa publicznie i bez powodu albo oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego. Stwierdzić należy, że przepis ten znajduje zastosowanie w stosunku do przypisanych oskarżonemu sprawstw, przede wszystkim cechowała je umyślność, naruszone dobra osobiste i cześć pokrzywdzonych, ich dobre imię, a w konsekwencji również zdrowie, dlatego Sąd zastosował w kwalifikacji prawnej tegoż czynu przepis art. 57a § 1 kk, który stanowi, że skazując za występki o charakterze chuligańskim, sąd wymierza karę przewidzianą za

<p>przypisane sprawcy przestępstwo w wysokości nie niższej od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia</p>			

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. H.	I.	I.	<p>Sąd nie dostrzegł okoliczności wyłączających winę czy bezprawność czynu, a karę wymierzoną oskarżonemu kształtował na zasadach określonych w art. 53 kk. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu w stosunku do A. K. Sąd uznał, że zachowanie oskarżonego było wysoce szkodliwe. Godził on bowiem swoim zachowaniem w tak istotne dobra, jak wolność drugiego człowieka, jego cześć i nietykalność cielesną. Uwadze Sądu ujść nie mogło, że to naganne zachowanie miało miejsce w odniesieniu do małoletniej, było nieuzasadnione i niczym nieusprawiedliwione. Nadto dokonane w miejscu publicznym, pod wpływem alkoholu, w obecności innych osób, w tym również innych małoletnich. Nadto na niekorzyść przemawia uprzednia karalność oskarżonego i jego</p>

			<p>naganne zachowanie podczas interwencji ojca A. K. i funkcjonariuszy Policji. Mając na uwadze wyczerpanie przez oskarżonego znamion trzech przestępstw, a przede wszystkim popełnionych na szkodę małoletniej i chuligańskim ich charakterem Sąd uznał za zasadne wymierzenie M. H. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, że spełni ona swoje cele prewencji indywidualnej i generalnej, a przede wszystkim zapobiegnie powrotowi do przestępstwa i uświadomi oskarżonemu naganność jego zachowania. Kara ta jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu.</p>
II.	II.	<p>W odniesieniu do drugiego zarzucanego M. H. czynu Sąd również nie dostrzegł żadnych okoliczności wyłączających winę czy bezprawność czynu. Na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że godził on swoim zachowaniem w tak istotne dobro, jak wolność, cześć, życie i zdrowie drugiego człowieka. Żadne okoliczności nie tłumaczą nagannego i zachowania oskarżonego. Dlatego Sąd uznał za adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,</p>	

		uznając, że spełni ona swoje cele wychowawcze i zapobiegnie powrotowi do przestępstwa.	
III., IV	I., II	Na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary na okres 3 lat próby. W ocenie Sądu w ten sposób wymierzona kara przede wszystkim spełni swoje cele wychowawcze, uzmysłowi oskarżonemu naganność jego postępowania i zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Sąd uznał, że kara ta jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu.	
VI	I., II	Na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby co 6 miesięcy. Zawieszając warunkowo karę pozbawienia wolności Sąd uznał zastosowanie tegoż obowiązku za wystarczające wobec skazanego.	
VII	I., II	Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego zadośćuczynienie w wysokości po 3.500 zł na rzecz A. K. i P. K.	

		tytułem zadośćuczynienia za doznane krzywdy. Krzywdy te w świetle okoliczności sprawy uzasadniają wysokość zadośćuczynienia.	
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. H.	VIII.	I., II.	Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary okres zatrzymania od 04.12.2021 r. godz. 15.00 do 05.12.2021 r. godz. 16.35 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi tej kary.
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VIII.	Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania w kwocie 100 zł oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 180 zł. Sytuacja materialna pozwala bowiem skazanemu na ich uiszczenie, a nadto są to koszty związane z postępowaniem i udziałem oskarżonego i jako takie winien je ponieść.	
6. 1Podpis		
03.07.2023r. Sędzia Kamilla Gajewska		